

סבא אהוב שלו!

הדבר הראשון שעלה לי כשאני חושבת עליך זה אהבה. אתה הראית לי וחשפת אותי לדבר הזה בצורה הכי גלויה ופשוטה כי זאת הייתה דרך החיים שלך.

אהבת לחיות וליהנות מכל רגע, בכל פעם שדיברנו הייתי לפני, אחרי או תוך כדי בילוי, קונצרט, הצגה או ביקור אצל סבתא רות. האהבה שגורה בחיים שלך ובתוכך, ואתה, לא חסכת בה.

השקעת אותה בגינה שלך, בבית, בחברים וכמובן הכי הרבה במשפחה, ובאופן טבעי העולם עטף אותך בה – הגינה שתמיד מבלבלת, פורחת ופורה, הבית החם וכל הסובבים אותך שתמיד דואגים ושואלים לשלומך בחיוכים.

בכל פעם שנפגשנו נתת לי את החיבוק החזק והעוטף שלך ובמשך כל המפגש הייתי יושבת לידך והיית מלטף אותי ומחבק ושואל מה קורה ונותן לי את העצות החכמות שלך מהחיים.

לקחת הכל בפשטות ואמרת לי שלא הכל צריך לקחת ללב, לא נטרת לאף אחד. אני זוכרת שבראש-השנה ישבנו שנינו ועברת על מספרי טלפון שלך והתקשרת להמון אנשים ועם כל אחד ניהלת שיחה של חברים טובים ואחרי כל אחד שאלתי אותך מיהו וסיפרת לי שהוא מהקואופרטיב או מהצבא או שהכרת אותו פעם, ואמרת שגם אם כבר נגמר הקשר אתה אוהב לסיים בטוב ולהתקשר לפעמים.

ואני על רגע כזה (והיו עוד הרבה) הייתי מסתכלת בהערצה וחושבת לעצמי איך יש לך כל כך הרבה מקום לאהוב ולהיות במאה אחוז.

אתה לא היית, אתה עדיין, הסבא הכי אוהב, הכי מפנק והכי נותן מעצמו בשבילנו ובשבילי כי גם פיזית לא יצא לי להתחבק איתך וללטף אותך, אתה חלק ממני והשארת אצלי את ההסתכלות הפשוטה שלך על החיים, את הזיכרונות המדהימים ואת האהבה שלך. ואני יודעת שהלכת בלב שלם שיש לנו משפחה חזקה ושיש לי את אבא שיקבל ממך את החוזק והביטחון ודואג לי ומייעץ לי ומשקיע בי ומסביר ואוהב כמו שאתה היית בשבילו וגם בשבילי.

תודה על 19 שנים של חוויות ואהבה אין סופית ושל קשר מיוחד ועמוק שהוא רק שלי ושלך.

אתה תמיד איתי בלב.

אוהבת הכי שאפשר,

נכדתך הבכורה, יובל.